

større Havneanlæg, det er umuligt; thi, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds sagde, hvor Naturforholdene opstille saa overordentlig store Vanstigeligheder, der maa menneftelig Kunst ikke tænke paa at kunne overvinde dem. Der er endnu Et, mine Herrer, som jeg vil henvende til de militære Medlemmer, det er, at naar der er Tale om den Slags Anlæg og den Slags Beføstninger, maa vi da ikke ogsaa tænke paa, hvorvidt de kunne støtte vort Forsvar? Vort Forsvar kan praktisk taget blive stillet saaledes, at vor Skjæbne ikke bliver afgjort i vort eget Fædreland, thi om man end bygger nok saamange Fæstninger, saa kunne disse Fæstninger dog kun holde sig en ringe Tid, og der maa derfor være Opfordring til at tænke paa, om ikke en vel søet Hærsafdeling kunde komme i Forbindelse med andre Magter. Saalænge vi have en saadan paa et andet Punkt, vil der kunne være Tale om at have vor Tilværelse. Maa vi da ikke ønske at have et Sted, hvorfra vi med Letthed, naar vi ere trængte ud af Fædrelandet paa Grund af dets forsvarsløse Stilling, kunne føre en saadan veludrustet Hærsafdeling hen til et Punkt hurtigere, end vore Modstandere kunne komme, og vil der ikke ved dette Havneanlæg ved Hirtshals aabne sig en Leilighed til at bringe vor Hær, maaske ogsaa vor Flaade, paa neutral Grund lettere end fra noget andet Punkt. Dette vil jeg lægge de militære Herrer paa Hjerte. Altsaa, jeg takker det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds for det vigtige Indlæg, han har givet i Sagen, jeg beder om, at der tages Hensyn til en bedre Forbindelse mellem Stagen og vore Jernbaner, jeg raader til, at vi hurtigt mulig faae anlagt en Jernbane fra Hirtshals til Sjærring eller Statsbanerne, og jeg haaber, at den ærede Minister, naar Taleren er om at lægge en Jernbane op til Hjøstved, da tillige lader undersøge, hvorvidt det vil lønne sig for vort Bøstehavnsfiskeri at forlænge den op til Hantsholm, om der kunde lægges en mindre Baadehavn der. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren for Forespørggerne

(Suel): Paa Forespørggerens Begne skal jeg erklære, at vi kun kunne være tilfredse med den Modtagelse, denne Sag har nydt saavel fra den ærede Ministers som fra Thingets Side. Alle de Røster, som have lydt i Thinget, have paa en eller anden Maade udtalt deres Sympathi for denne Sag, og alle de Ekspansioner der ere gjorte i Debatten, ere ogsaa allesammen gaaede i den Retning, at vi maa søge at udvikle vore Havneforhold paa Vestkysten af Sjælland. Altsaa, forsaavidt have vi kun Grund til at være tilfredse med den Modtagelse, som Sagen har faaet. Rigtig nok har Thinget været sjælden faatalligt,

men det maa antages, at i Fald der var Medlemmer, som vare Modstandere af denne Sag, de da vilde have mødt og gjort deres Anskuelse gjældende. Særlig skal jeg rette min Tak til det ærede Medlem fra Skjelskør (Holstein-Holsteinborg) for den Motivering, han igaar gav af Forslaget til Anlæg af Havne ved Bøstehavet. Det ærede Medlem udtalte korrekt, koncist og klart, at Grundten til, at vi maa søge at udvikle Havneforholdene paa Vestkysten, er, at det er nødvendigt at sørge for, at Overflødet af vore Landøfensproduktier kommer hurtigt og billigt til Markederne, navnlig til England. Det er netop Hovedsagen, og det udviklede det ærede Medlem med stor Klarhed og Barmhertighed, men jeg kan ikke følge det ærede Medlem, naar han blev staaende ved de Exportmidler, vi have for Diebliffet, navnlig ved Søbjerg. Det ærede Medlem minde om denne Sags Fremkomst for 12 Aar siden, og at Opgaven da maatte anses for løst ved Havnen ved Søbjerg. Jeg tror ikke, at Opgaven blev løst. Jeg tror kun, at dens Løsning blev opsat, og nu efter 12 Aars Forløb melder Kravet sig stærkere, end det meldte sig dengang, uagtet Søbjerg ganske vist har afhjulpet en Del af de tilstedeværende Mangler. Men det ærede Medlem fremhævede ganske rigtig, at Veien over Søbjerg var altfor dyr for Kreaturport, idet han sagde, at den næsten var lige saa dyr som Fragten fra Amerika til England. Om dette nu ganske holder Stik, skal jeg ikke kunne sige, men Fragten er ganske vist ikke billig. For de større Kreaturer er den næsten ligesaa dyr fra Søbjerg som fra Kjøbenhavn, nemlig £ 1 for en Stud, £ 2 for en Hest og relativt nedbagaende for de mindre Kreaturer indtil 3 sh. for et Jaar. Nu er vel sagnetens Kreatureres Foder medregnet heri, og det gjør jo Noget til Sagen, men man maa dog formode, at Prisen nu kunde være langt billigere, navnlig da man jo veed, at der har været Underhandlinger igang om at foranstalte en direkte Export fra Kjøbenhavn over Søbjerg til England for den samme Pris — nemlig for 1 Pund Sterling og et Par Shilling — som Exporten nu koster fra Kjøbenhavn til England. Det maa altsaa være muligt at nedsette Fragten fra Søbjerg til Thameshaven, men jeg tror dog ikke, at man vil kunne komme til en saa betydeligt Prisnedfattelse som ønskelig var, og jeg skal sige de Herrer hvorfor. Dette ligger nemlig deri, at der, med det ærede Medlems Tilladelse, som sidder her overfor (Sviid), kun kan gaa forholdsvis fmaa Skibe ind til Søbjerg. Paa Amerika gaar der saadanne Danpsskibe som Great Eastern, der kunne rumme ti Gange saameget som de Kreaturskibe, der fare imellem Søbjerg og Thameshaven, og det er jo en Selvfølge, at jo større et Skib er, desto billigere maa Fragten blive, idet Udgifterne til Kul og Mand-